Årets mest ligegyldige bog: Tobias Hamanns tyndslidte navle har brug for noget ro

Tobias Hamann gør i sin bog 'Influenza' absolut ikke sig selv nogen tjenester i sit sprogbrug og sin overfladiske kynisme i Influenza. Især de kvinder, han har mødt på sin vej, får en underligt nedladende og fladpandet medfart, skriver Nina Skyum-Nielsen. Foto: Mogens Engelund via Wikimedia Commons

NINA SKYUM-NIELSEN
Journalist

24.04.2026

BØGER // ANMELDELSE – Tobias Hamanns navle må i overført forstand være landets mest hudløse organ efter at være blevet pillet i det uendelige under produktionen af "Influenza" om Hamanns 10 år i mediebranchen. Desværre er det 262 sider lange og meget ihærdige forsøg på selvrefleksion formentlig årets mest ligegyldige udgivelse.

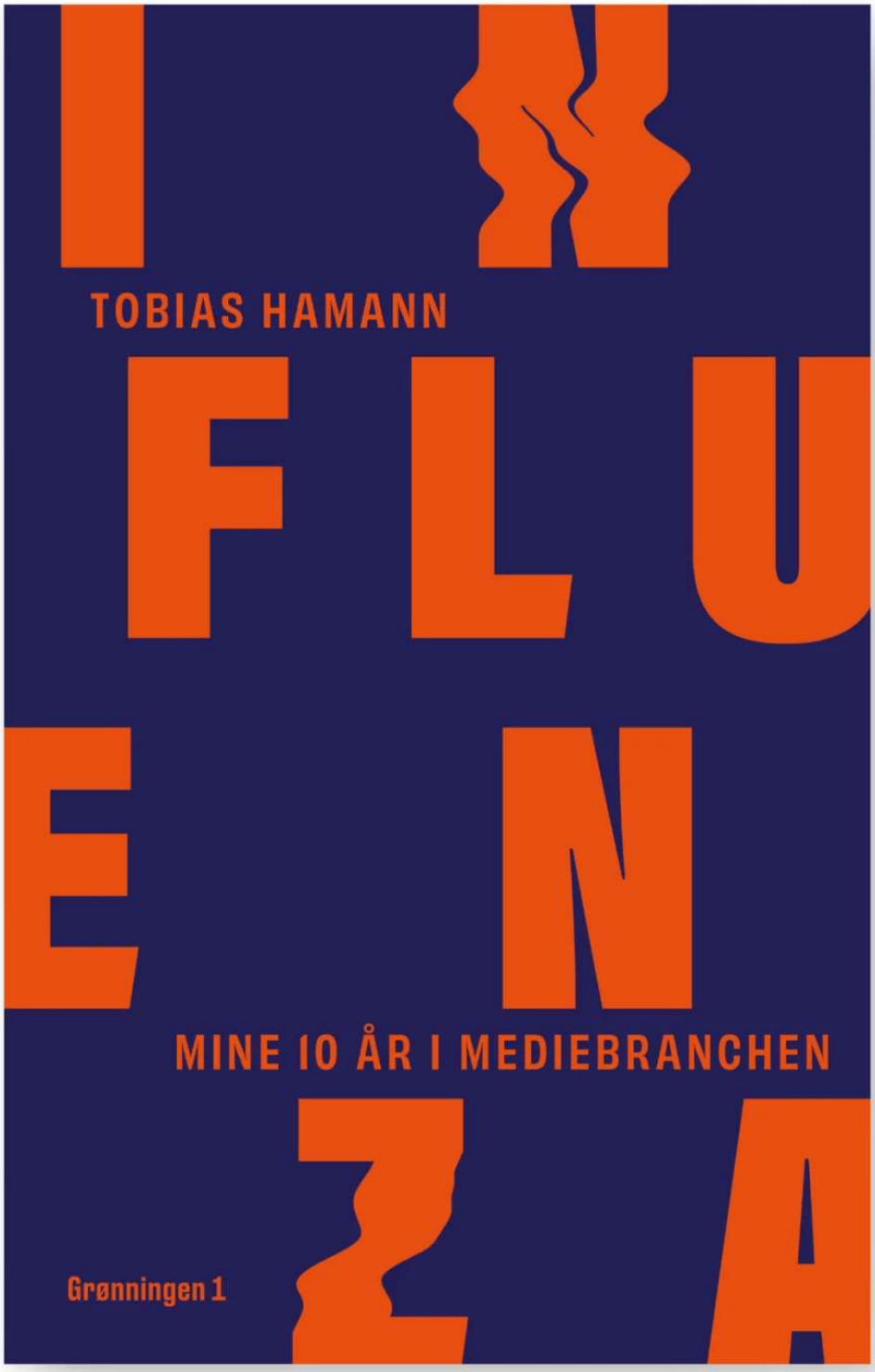
Influenza

Forfatter: Tobias Hamann
Forlag: Grønningen 1
Er udkommet.

Slår man præfikset ”meta” op i Den Danske Ordbog, står der under betydningen 1a ”at gøre sig selv til genstand for behandling, undersøgelse eller teoretisering.” Det giver derfor god mening, at jeg under den lidelsesfulde læsning af *Influenza* blev ført tilbage til barakkerne på KUA i uni-dagene, hvor vi talte utroligt meget om alt dét, der var ”meta”: Litteratur, videnskab, medier. Kogt helt ned handler det om noget, der konsekvent peger på sig selv. Og allerede der blev det endnu mere meta.

Hvis definitionen føles klaustrofobisk og selvomsluttende, skal man gange den umiddelbare følelse med 100 i beskrivelsen af læseoplevelsen af Tobias Hamanns *Influenza*.

Hamann har skrevet en selvudleverende bog om leden ved og paradokserne i at blive en feteret mediefigur via selvudlevering til det publikum, der har gjort ham til en feteret mediefigur ved at følge hans selvudlevering. Det bliver man som læser ikke bare rundtosset af; der udvikler sig næsten en lede ved *figuren* Tobias Hamann – som vi ikke aner, om er den *autentiske* Tobias Hamann.

Hamann har det i sin fremadskridende beretning om turen fra barndommen i Jylland til stor SoMe-darling meget svært med netop autenticitet, for kan man overhovedet nogensinde være ægte, når man lever af at være en levende reklamesøjle og dermed siger det, man bliver betalt for at sige?

Der er flere gange optræk til, at Tobias Hamann gør sig nogle konstruktive om end uoriginale tanker om, hvem han er, når han altid bliver betragtet og bedømt gennem de sociale medier eller fjernsynets linse, men pointerne fiser ud i floskler og ekstrem selvoptagethed, før de rigtigt får liv.

> Den medieprostitueredes selvforagt skinner tydeligt igennem, men der handles overhovedet ikke på den

Apropos autenticiteten og manglen på samme har *Influenzas* afsløring om, at Tobias Hamann ikke selv bagte den kage, der fik ham med i "Bagedysten", fået en del opmærksomhed. Det er da måske også noget af det eneste, der nærmer sig noget interessant i hele bogen, for er Hamann så egentlig ikke en snyder? Afsløringen giver i hvert fald autenticiteten et skud for boven og giver Hamanns katapultering ind i berømmelsen via "Bagedysten" et skær af manglende oprigtighed, der må skuffe hans fans.

Tobias Hamanns overfladiske kynisme

Hamann gør absolut ikke sig selv nogen tjenester i sit sprogbrug og sin overfladiske kynisme i *Influenza*. Især de kvinder, han har mødt på sin vej, får en underligt nedladende og fladpandet medfart. "Jeg slog op med min kæreste, selvom vi havde et liv med relationer, mening og frihed, og selvom hun bollede virkelig godt, tog jeg bussen til København og fik en ny partner in crime, som bollede mig i røven." Det er så drengerøvsagtigt grovkornet, at det er ufrivilligt morsomt.

Der gøres flere forsøg på at være sprogligt innovativ med bizarre metaforer, der skal forestille at spidde de sociale mediers hulhed og umenneskelighed. Om en ukrainsk kvinde, som Hamann helt kortvarigt spiste sammen med i Donetsk i 2012, skriver han, at "hun er flygtet ud af landet og har fået opholdstilladelse på OnlyFans." Ordene vil gerne være skarpe og mediekritiske, men bliver stødende i deres primitivitet.

Grundlæggende bruger Tobias Hamann med *Influenza* små 300 sider på at fortælle omverdenen, at han er, hvad man for et par årtier siden med et meget grimt og nedsættende udtryk kaldte en medieluder, og at han godt selv er klar over det.

Det *kunne* have været interessant, men det bliver en ualmindeligt trættende og repetitiv fortælling, fordi den ganske enkelt ikke flytter sig en centimeter. Den medieprostitueredes selvforagt skinner tydeligt igennem, men der handles overhovedet ikke på den.

Hamann skriver, at det overfladiske og ørkesløse liv på de sociale medier "fucker ham op", han "ejer ikke længere sit privatliv" og han føler sig tyranniseret af algoritmer og trends, men han tager ikke det mindste opgør med tyranniet. Der er i bogen end ikke tilløb til at tage afsked med det liv, som Hamann påstår, at han ikke kan holde ud.

Hamann indleder med at fortælle, at hans agent ikke syntes, at han skulle skrive bogen, fordi "han har for meget at miste", men efter endt læsning må man konstatere, at hovedproblemet er, at Hamann har – alt for lidt – at fortælle. For lidt at gøre med, for afhængig af den konstante, men overfladiske anerkendelse.

Til gengæld blev presset muligvis for stort i dagene efter udgivelsen af *Influenza*. I hvert fald besluttede Tobias Hamann sig for at "trække stikket på ubestemt tid" i kølvandet på kritik og beskyldninger om hykleri. Tager man de ultra-kyniske briller på, kan man lidt syrligt bemærke, at dén melding vel at mærke kom efter, at Hamann havde taget den helt store medierunde for at promovere bogen.

Det virkelig stærke vil nu være, at Tobias Hamann tager e*ndegyldig* afsked med TikTok – og Instagram-livet. Ganske enkelt lukker døren i og med et godt udtryk fra starten af 2020'erne simpelthen stopper sig selv.

Dén beslutning vil kunne give lidt mening til en udtalt navlepillerbog, der ellers meget vel kan ende med at blive årets mest ligegyldige udgivelse.

POV dækker kulturlivet med klassiske anmeldelser, interviews, essays og fotoreportager. Klik dig videre her.

Grønningen 1 Nina Skyum-Nielsen POV Weekend Tobias Hamann

NINA SKYUM-NIELSEN
Nina Skyum-Nielsen er kommunikatør og journalist med en stor passion for medier og medietendenser både lokalt og globalt. Professionelt solidt plantet i det strømlinede erhvervsliv, privat solidt plantet i en verden, der altid kan rumme det skæve.

POV Overblik

Støt POV's arbejde som uafhængigt medie og modtag **POV Overblik** samt dagens udvalgte tophistorier alle hverdage, direkte i din postkasse.

- Et kritisk nyhedsoverblik fra ind- og udland